

एवमर्जुनस्य पूर्वोक्तौ द्वावपि मोहावपनीतौ तत्र कंघातयति हंतिकमिति कर्तृत्वकारयितृत्वयोरात्मन्यसंभव उक्तः ततो युद्धाय युज्यस्वेति नियोगश्चोक्तः न ह्यकर्तुराकाशवत्सर्वगतस्य नियोज्यत्वं संभवतीति परस्परव्या-
हृतमेतद्वितीमामाशंकां अधिकारिभेदेन उभयं व्यवस्थापयन् परिहरति एषाते इति एषाते तु भ्यं अभिहिता अशोच्यानन्वशोचस्वमित्यादिना स्वधर्ममपि चावेक्ष्येत्यतः प्राक्तनेन संदर्भेण उक्ता सांख्ये सम्यक्ख्यायते प्र-
कथ्यते वस्तुतत्त्वमनयेति संख्या उपनिषत् तत्र विदिते सांख्ये औपनिषदे ब्रह्मण्यविषये बुद्धिर्ज्ञानं संसारनिवर्तकं एषाते सांख्ये बुद्धिरभिहितेति संबंधः योगे सित्थ्यसित्थ्योः समो भूत्वा समत्वयोग उच्यते इति वक्ष्यमाण-
लक्षणे विषये तु शब्दः पूर्ववैलक्षण्यद्योतनार्थः वक्ष्यति च ज्ञानकर्मनिष्ठयोर्विभिन्नाधिकारिकत्वं लोके स्मिन् द्विविधानिष्ठापुराप्रोक्ता मयानघ ज्ञानयोगेन सांख्यानां कर्मयोगेन योगिनामिति एतेन ज्ञानकर्मणोः समु-
च्चयशंकाप्यपास्ता इमां स्वधर्ममपि चावेक्ष्येत्यादिनाऽनंतरग्रंथेनोक्ता मपि विस्तरेणाभिधीयमानां शृणु इमामेव बुद्धिस्तौति सार्धेन बुद्ध्येत्यादिना ननु कर्मबंधप्रहाणमात्मज्ञानेनैव श्रूयते तपसैवात्मपदं विदित्वान-
लिप्यते कर्मणा पापकेनेति श्रुतेः कर्मयोगस्तु कर्मबंधं दृढीकरिष्यत्येवेति कथमुच्यते कर्मबंधं प्रहास्यसीति चेत् श्रुतिबलादिति ब्रूमः तथाहि ईशावास्यमिदं सर्वं यत्किंचिजगत्यां जगत् तेन त्यक्तेन भुंजीथा मागृधः क-
स्य चिद्धनं कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतंसमाः एवं त्वयि नान्यथेतोस्ति न कर्मलिप्यते नरे इति श्रुतिरीश्वरेण दंसर्वं स्तंभितमस्तीति न कश्चित्किंचित्स्वेच्छया कर्तुं प्रभवति अतः सर्वत्र मम ताहीनः सन् भोक्तृत्वकर्तृ-
त्वाभिमानत्यागेनैव भोगान् भुंक्ष्व कर्माणि च कुरु एवं कुर्वति त्वयि कर्मलोपो नास्ति इतो न्यदुपायांतरं च नास्तीति वदति तस्मात्कनककाण्ठार्थसादिवत्केनचिद्विशेषरूपेणोपेतं कर्मैव सजातीयोच्छेदनिमित्तं भविष्य

एषातेभिहितासांख्ये बुद्धिर्योगेति मां शृणु ॥ बुद्ध्ययुक्तो यथापार्थ कर्मबंधं प्रहास्यसि ॥ ३९ ॥
नेहा भिक्मनाशोस्ति प्रत्यवायो न विद्यते ॥ स्वल्पमप्यस्य धर्मस्य त्रायते महतो भयात् ॥ ४० ॥

तीतियुक्तमुक्तं कर्मयोगेनापि कर्मबंधं प्रहास्यसीति ॥ ३९ ॥ एतदेवोपपादयति नेहेति इह कर्मबंधं प्रहाणार्थं कर्मयोगेनुष्ठीयमाने अभिक्म्यते व्याप्यत इत्यभिक्मः कर्मरंभः कर्मैव वा तस्य नाशो नास्ति अन्यत्तु
फलदत्त्वा नश्यति न त्विदमिष्टफलस्याजननात् नन्वेतस्यापि काम्यातः पातितयानित्याकरणजनितः प्रत्यवाय उत्पद्येतैव सकृदनुष्ठितस्य बंधं प्रहाण प्रत्यवायपरिहाराख्यफलद्वयहेतुत्वायोगादित्याशंक्याह प्रत्यवा-
यो न विद्यत इति तमेतं वेदानुवचनेन ब्राह्मणा विविदिषंतियज्ञेन दानेन तपसानाशकेनेति श्रुत्या संयोगपृथक्कन्यायेन दग्धेन्द्रियकामस्य जुहुयादित्यनेन नित्यस्य दग्धो वीर्यार्थत्वमिव नित्यानामपि कर्मणां विविदिषार्थ-
त्वं विनियोगबलात्सिद्ध्यति ततश्च काम्येनैव प्रयोगेण नित्यस्यापि सिद्धेर्न नित्याकरणनिमित्तो वा काम्यत्वात्सर्वांगानुपसंहारनिमित्तो वा प्रत्यवायो विद्यते नित्यानामेव विनियोगात् नित्येषु च यथाशक्त्युपबंधस्यानु-
ज्ञानात् वार्तिकेतु काम्यानामप्यत्र विनियोगो दृष्टः यथा वेदानुवचनादीनामैकाल्प्यज्ञानजन्मने तमेतमिति वाक्येन नित्यानां वक्ष्यते विधिः यद्वा विविदिषार्थत्वं काम्यानामपि कर्मणां तमेतमिति वाक्येन संयोगस्य पृ-
थक्कत इति अस्मिन्पक्षे काम्यानामपि तुल्यफलत्वात् नित्यवद्यथाशक्त्युपबंधो भविष्यतीति न सर्वांगानुपसंहारजनितः प्रत्यवायो विद्यते स्वल्पमपि अस्य योगधर्मस्यानुष्ठितं अनुपभुक्तबीजकल्पं जन्मजन्मांतराभ्य-
स्तंदानमध्ययनंतपः तैर्नैवाभ्यासयोगेन तच्चैवाभ्यसते पुनरिति स्मृतेरुत्तरोत्तरसंस्काराधानद्वारा स्वसजातीयदृढेर्निमित्तं सत्कामादिदोषक्षपणद्वारामहतो भयात्संसारान्नायते तस्मात्सांख्यानधिकारिणा कर्मयोग-
एवानुष्ठेय इति भावः ॥ ४० ॥